

בנשיאות מורנו הרב חיים רבי שליט"א

דעת זקנים

עלון שבועי להגדלת ורוממות התורה ולומדיה, והחדרת השקפה טהורה ואמתית לכל אחד מישראל

גליון מס': 568 פרשת: דברים שבת קודש ח' אב תשפ"ה (2 באוגוסט 2025 למניינם)

תל-אביב	יציאה	כניסה	ר"ת
19:18	20:17	20:50	
19:01*	20:14	20:53	ירושלים
19:08	20:18	20:51	חיפה
19:16	20:15	20:49	באר שבע

*לנוהגים 40 דקות

"לכה דודי לקראת כלה, פני שבת נקבלה"

המשא המרכזי

מורנו הרב חיים רבי שליט"א

ואין רצונות ואין קפידות ואין עבירות ואין על ידו חילול השם חס ושלום ואין לו קושי כלל, להגיע להשגות גדולות באהבת ישראל, ללמד סניגוריא, להיות מהנעלבים, להיקרא "יהודי עלוב", להיות כשיריים, להשיב טובה תחת רעה ועוד בשמחה, ובוה מקיים רצון ה' יתברך בשלמות ודרגות גבוהות.

וכן, במצוות "קדושים תהיו", כאשר מרגיש שהוא מת בקבר ממש ככה, אז אין לו יצר הסקרנות וזוכה לקדושה ושמירת עיניים להפליא. וגם הנשים זוכות לצניעות בהשגות גדולות, כי אין יצר הרע להרגיש מכובדות על ידי בגד פלוני וגזירה אלמונית ו'מודע' רחובית וכיוצא בזה.

וכמו שאמר רבינו החפץ חיים (על התורה פרשת חוקת) האדם צריך לחשוב שהוא מת, ע"ש. וכאשר כל השנה מכוונים למות על קידוש ה', ביום תשעה באב עולים דרגה להרגיש ממש שהוא מת! ויוכל בזה לקיים כל המצוות שבגללם נחרב בית המקדש, ובוה מקדש שם שמים בהשגות גדולות ואשרי.

וזה מפורש בגמרא (תענית טז.) כשיש צרות ישראל מצווה ללכת לבית הקברות, "ולמה יוצאין לבית הקברות? כדי לומר לפני ה' יתברך הרי אנו חשובין לפניך כמתים". והובא להלכה בשולחן ערוך (סוף סימן תקעט), "יוצאים כל העם לבית הקברות ובוכים ומתחננים שם, פלומר: הרי אתם מתים פאלו, אם לא תשובו מדרךכם" ע"ש.

וכן, האבות הקדושים אברהם, יצחק ויעקב, מתפללים כל יום על ידי ההכנה של אליעזר עבד אברהם על הישועה מהגלות של כלל ישראל (עין צ"מ פה), ויום הם עושים כן.

ומחשבה כזאת של כאילו אני מת נותן כח שאין חשק ורצון לדבר ולבלבל ולשרוף את הזמן, ומשקיעים את כל היום בתשעה באב עם התענית בתפילות לה' יתברך, ועיין בפירוש רש"י (כתובת ב:) אי אפשר לבעל לגרש את אשתו לאחר שמת, כי אין המתים מגרשים. ע"ש.

וכן, אין המתים נותנים מתנות, אלא ירושה זה

דין תורה (עין

צ"מ קט"ה). וכך

אמר היעב"ץ

(במלח תמורה טז.)

בלי תורה אני

עבודת השם ביום תשעה באב

להגיע לדרגה של אין, כלומר אני כלום ואז אוהבים את כלל ישראל יותר מעצמם, ע"ש. ורבינו בעל כף החיים (סימן קיט ס"ק) מאריך בזה שמצווה להתפלל על הרשעים שיזכו לתשובה ולא יכנסו לגהנום, ע"ש. וזה חובה על כולנו. והדואג וחושש ומצפה תמיד להרבות כבוד שמים, אז בוודאי שיכוון כן באמירת "והחזירנו בתשובה שלימה לפניך", ופשוט שיכוון כן על כאלה שדעותיהם והשקפותיהם שונות, וכן על האנשים שלא מתייחסים אליו בכבוד, כי העיקר אצלנו כבוד שמים וזה העבודה בתשעה באב.

וזה בעצם הנבואה של הנביא ירמיה (לויכה פרק ה), לאחר שמסופר שם כל הצרות והימים הקשים והיסורים הנוראים שסבלו כולם, והנביא מפרט ואומר נשים, בתולות, שרים, זקנים, בחורים, נערים, צרות רבות של יתומים ואלמנות, ועם כל זה מסיים הנביא "עַל זֶה הָיָה דְּוָה לִפְנֵינוּ וְכוּ' עַל הָרַצִּיּוֹן שֶׁשָּׁמַעְנוּ וְכוּ'" (לויכה ה, ח-ט), עיקר הצער והכאב והקושי זה על רוחניות, על כבוד שמים ועל בית המקדש.

וזה בעצם דברי הזוהר הקדוש המפורסמים להקמת שכונת מעפרא ולעילוי שכונת עוזנו (ווספס הכרית ח"א מלחמ פט ט"ז מלחמ בזה). והחשוב באמת על כבוד שמים יוכל להגיע להשגות גדולות באהבת ישראל וכן ב"קדושים תהיו", ובוודאי מזרז בזה את הגאולה.

וכן תיקון גדול לצניעות הנשים "וקדושים תהיו" (ויקרא יט, ב) לגברים שמעורר אותנו ישעיה הנביא (פרק ג).

וכל זה ידוע ופשוט, השאלה היא כיצד ביום התענית עצמו בתשעה באב יש לעשות מעשה מיוחד, כדי שנקבל כח לפתור כל הבעיות וגם נקבל כח לקיים וליישב את דברי רבי יוחנן שאמר (ב"מ ז:) "לא חרבה ירושלים אלא שהעמידו דיניהם על דין תורה ולא עבדו לפני משורת הדין?"

ונראה לבאר, שעבודת ה' ביום תשעה באב היא, להגיע לדרגה גבוהה של מסירות נפש על קידוש ה', דהיינו לא מספיק שמסכים ומוכן ורוצה ומתגעגע למסור נפשו על קידוש ה', אלא צריך להרגיש כן בפועל ובמציאות. דהיינו, להרגיש כאילו הוא מת! ממש ככה. כאילו הוא מת ושוכב בקבר ואין תאוות

השבת "שבת חזון" היא סיום השבוע השלישי של ימי בין המצרים, והם הנקראים בקריאת ההפטרות "תלתא דפורענותא" (מגילה נ"א). וביארנו בעלונים הקודמים את עבודת בין המצרים, שזה דורש מאיתנו מסירות נפש על קידוש השם, וכן להתפלל במסירות נפש על כבוד שמים, על ביאת המשיח ובית המקדש ותחיית המתים בבחינת "לְשַׁכְּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וְכֹאֲתָ שְׁמָה" (דברים יב, ה).

ועדיין צריך לימוד כיצד ניתן להתחזק ומהי עבודת ה' יתברך הדרושה ביום תשעה באב עצמו, ומהו היסוד של היום הגדול הזה, כדי שנקבל כח להשקיע באמת בתפילה ובתיקון העוונות המיוחדים לחורבן בית המקדש, שלא נהיה בבחינת עושים הטפל ועוזבים היקר (משנ"ב תקמט ס"ק א).

זה ידוע שהיסוד הגדול שצריך להתחזק בו בתשעה באב, הוא תיקון גדול לשנאת חינוס וחזקת אהבת ישראל, שזה בעצם הפטרת שחרית של תשעה באב שקוראים בספר ירמיה הנביא (פרק ח) שהנביא מוכיח אותם "אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמִירוּ וְעַל כָּל אֶחָד אֶל תִּבְטְחוּ: כִּי כָל אֶחָד עָקֹב יַעֲקֹב וְכָל רֵעַ רֵכִיל יִהְיֶה: וְאִישׁ בְּרִעָהוּ יִהְיֶה לֹא יִדְבְּרוּ לְמִדּוֹ לְשׁוֹנֵם דָּבָר שָׁקֵר הָעוֹה נִלְאוּ: חֵץ שְׁחוֹט לְשׁוֹנֵם מִרְמָה דָּבָר, בְּפִיו שְׁלוֹם אֶת רֵעֵהוּ יִדְבֹר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׁים אֹרְבוֹ".

ונפרט כמה דוגמאות מעשיות:

מצוות עשה מהתורה "וְהִלַּכְתָּ בְּדֶרֶכֶיךָ" (דברים כח, ט), ללכת בדרכי ה' יתברך הישרים והתמימים, לקיים ממש את י"ג מדות רחמים. בבחינת הוי דומה לו, מה הוא חנון ורחום, אף אתה כן (שבת קל"ג), וזה יתברך מלך עלוב (הרמ"ק בחומת דבורה), כך צריך להיות מהנעלבים. וכן, הנביא מיכה "מִי אֵל כְּמוֹךָ וְכוּ' לְשֹׁאֲרֵית נַחֲלָתוֹ" (מיכה ג, יח), למי שמשלים עצמו כשיריים (כ"ה יז), וזה עבודה גדולה מאד, וזה לא חסידות והידורים, זה דין תורה ממש. נורא ואיום.

וכן רבינו הרמח"ל בספר הקדוש "מסילת ישרים" (פרק יט) מבאר: שהחסידות האמתית היא לעשות סניגוריא על כלל ישראל גם כשאין כלל כף זכות, והמעשה רע גמור, ועם כל זה לסגור עליו מהיסוד שהוא לא מבין ולא יודע. וביאר שם בספר הנפלא "כלבבי משכן אבנה" שזה מסירות נפש על כלל ישראל

העלון בחסות
דפוס גרף פרינט
08-9256712

רח' המלאכה 7, א.ת. הצפוני, לוד
www.graf-print.co.il

בית המקדש עולה בלהבות, עכשיו!

התשובה על כך ברורה ומאירה, וחובה להבין אותה בטרם פרוס עלינו היום הקשה הזה - 'המועד תשעה באב'. מורי ורבותי!

כאשר אדם לא מצליח לשבת ולבכות על האובדן, הסיכוי שיצליח להתגבר על הסיבה שגרמה לאותו אובדן אפסי לחלוטין. כי כל עוד שלא הבנת את הנזק האיום והנורא שקרה לך, למשפחתך ולעמך ברגע שחרב בית המקדש, הסיכוי שתצליח לבנות, במעשיך, מחדש את אותו בית מקדש נתון לחסדי הגורל או המזל - בלשון העם. אין אפשרות להתחרט ולפתוח דף חדש לפני שמבינים באמת על מה יש לפתוח את אותו דף ומה הפסדנו בגין הדף הישן אותו חווינו יחד.

בספר משנה שכיר (מועדים, בין המזמרים ד"ה עתיד) על דברי חז"ל הקדושים "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה" (תענית ל' ע"ב), מביא בשם חמיו זקנו (ככל הנראה סבא של רעייטו הרבנית ז"ל) את דברי הילקוט שמעוני (איכה רמז תתכ"ג), וזה לשון הילקוט שמעוני: "עתיד הקדוש ברוך הוא להפוך תשעה באב לששון ולשמחה ולמועדים טובים". ועל כך מקשה הרב, מהו לשון "מועדים טובים", כי הרי לכאורה היה אמור להיות יום טוב אחד בתמורה ליום האבל הלאומי תשעה באב, מהו, אם כן, "מועדים טובים"?

ועל כך מסביר הוא בצחות לשונו כדלהלן: לא כל אחד מתאבל על בית המקדש באותה מידה. ישנם הנופלים לארץ וקוראים את הקינות בדמעות על לחיים, וישנם הקוראים זאת כחלק מפזמון לאומי, יש אחרים שאפילו מצליחים ליהנות מאותה מנגינה. כל אחד מתאבל לפי רמתו הרוחנית והגשמית. ככל שזוכה אדם להתאבל יותר על בית המקדש, כך זוכה יותר לשמוח בשמחתו. ולכן, תשעה באב לא יהפך ליום אחד של שמחה, אלא לימים רבים של שמחה. כל אחד יקבל את 'חג תשעה באב' בבוא משיח צדקנו ובניין בית קודשנו ותפארתנו לפי הרמה שבה הוא התאבל כאשר חש בחסרונו של בית המקדש. ככל שתצליח ותבין יותר עד כמה יש להתאבל, כך תזכה לשמחה ולתענוג גדולים יותר בבוא יותר, כאשר תזכה לראות בבניין בית המקדש.

כל אחד מאיתנו אמור לראות את עצמו עומד מול בית המקדש החרב, לפשפש במעשיו, ולהבין אלו מתוכם גרמו היום לחורבנו של בית המקדש. רק כאשר נבין אלו מתוך מעשינו גרמו לכך, ורק כאשר נראה את בית המקדש בעיני רוחנו עולה בלהבות, יש סיכוי טוב שזוכה באמת להתאבל על חורבנו, וכך נזכה בעזרת ה' גם לזכות ולראות בבניינו ולשמוח את תכלית השמחה האפשרית.

כל אחד מאיתנו, לאחר שהבין זאת, אוסף סביבו את ילדיו - הן בתשעה באב, והן בימים שלפני - ומסביר להם על מעשינו המקולקלים אשר גרמו לכך, מסביר להם מה זו אהבת חינוך אמיתית, מסביר להם אלו חיים היו נכונים לנו לו היה בית המקדש קיים. ויחד מתאבלים על בית המקדש מעמקי לבבנו, וזוכים בקרוב במהרה בימינו לחג המושלם והיפה ביותר - 'חג תשעה באב', שבו נזכה לשמחת עולם ושמחת אמת.

יזכנו הקדוש ברוך הוא לכך, "וְכָא לְצִיּוֹן גִּזְאֵל" (ישעיהו נט, כ) במהרה בימינו, אמן.

ברוכים תהיו!

אם היית עומד למרגלות בניין בית המקדש, מתפעל מהודו והדרו הגשמיים, והרבה מעבר לכך - מהעוצמות הרוחניות שחופפו ואוכלסו בבניין אדיר מימדים זה. היית נושם לקרבך את ריחות הקרבנות מעורבים בבשמי הקטורת, מתרגש מעצם הזכות לעמוד ולהסתכל על מקום קדוש זה. והנה לפתע פתאום, לנגד עיניך המשתאות, היית רואה את הבניין כולו עולה בלהבות.

מהיום, כך אתה מבין, אין לך למי לפנות בעת צרה, אין לך בפני מי להתחטא על עוונותיך. והחמור ביותר - אין לך את האנשים הגדולים המקושרים שמיימה, המעניקים לך יום יום ושעה שעה את ההכוונה לדרך אשר בה תלך ולמעשה אשר יעשה עם ישראל כולו. אתה מבין שממחר מתחילים חיים חדשים, חיים שבקושי אפשר לקרוא להם כך בשם הנוכחי, חיים ללא מורה דרך ומנווט בגלוי, חיים ללא ידיעה על יום המחר.

ברור שבאותה שעה היית קורע את בגדיך, יושב על הקרקע ומזיל דמעות כמים. לא היה משהו שיכל לנחם אותך. היית מבין אז שהדבר היחיד שיכול להרים אותך מעל גבי הקרקע, הוא אותה התרגשות והתלהבות בה תזכה לראות את בניין בית המקדש השלישי יורד בוער באש מן השמים, "כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה".

שים לב טוב, פקח את העיניים, הסתכל ימינה ושמאלה ותבין שזה מה שקורה גם בשעות אלו בדיק. "כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו" (ירושלמי יומא פ"א ה"א). לאמור, גם אילו בימים אלו היה בית המקדש בנוי לתפארת, "בזכות" מעשינו והתנהגותנו, הוא היה נשרף ונחרב כליל.

"כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו".

בטרם אנו מחליפים את נעלי העור בנעלי בד, בטרם אנו מתחילים את הצום בן העשרים ושש שעות כמעט, בטרם אנחנו מתחילים את היום בו לא נושיט אפילו אצבע במים. עלינו לשוב ולהבין, בית המקדש לא נחרב אז לפני רבבות רבות של שנים וכיום אנו מתאבלים על אותו בית מקדש. בית המקדש נחרב יום יום ושעה שעה עד לרגעים אלו ממש, כי אילו לא היינו ראויים שייחרב בית המקדש בימינו, הרי שהיה הוא כיום בנוי כלול בתפארתו.

שוב, "כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו". רק אם נראה את עצמנו עומדים למרגלות בית המקדש ורואים בחורבנו, נוכל באמת להתאבל על מה שהיה ואיננו, על מה שיכול היה היום להיות ובעוונותינו הרבים איננו.

הרי כולנו מבינים שחורבן בית המקדש קרה אך ורק מחמת העבירות שעבר עם ישראל. שלושת העבירות החמורות הן אלו שהחריבו את בית המקדש הראשון, ושנאת חינוך היא זו שהחריבה את בית המקדש השני (יומא ט' ע"ב). ככל שנזכה להתחזק ולהתגבר על הניסיונות העומדים בפנינו, ככל שנזכה לאהוב זה את זה 'אהבת חינוך', אהבה ללא סיבה, אהבה ללא תמורה, נזכה להחזיר אלינו את בית המקדש. כל עוד וזה לא קרה, עלינו לשבת על הרצפה ולבכות.

ולמה לשבת על הרצפה ולבכות, מדוע שלא נחליט מהיום שאנו מתחזקים באהבת חינוך, מתחזקים בחסד, מתחזקים בקיומם של שלושת המצוות הקדושות והחמורות ביותר בתורה? וכד בבד נתעלם ונשכח מאותו חורבן. למה להתאבל?

לכרך ברכת המזון, ולא ברכות, ולא קידוש והבדלה, ליד הכלוב של התוכי.

מה יותר עילוי לנשמת הנפטר?

שאלה: האם יש לספרדים קדימויות לגבי אבל בתוך שניים עשר חודש שיהיה שליח ציבור (כפי שכתב בנאומו הלכה סי' קל"ג)? והגם שידוע שהספרדים לא נהגו להקפיד בהקדמת האבל להיות שליח ציבור, מכל מקום המציאות מורה, כי בזמננו רבים מהדרים בזה בשנת אבלם וביום האזכרה. כמו כן, צריך לדעת כפי איזה סדר יש לחלק התפלות כשיש כמה "חיובים"?

תשובה: בהגהות איש מצליח (ס"ט) הוסיף, שהספרדים, אשר אצלם ממילא כולם יחד אומרים קדיש, אין נפקא מינה בדינים אלו. כמוכן, לענין חזן יש נפקא מינה. ולמעשה, הספרדים נוהגים שהגבאי קובע והוא מחלק - פעם פלוני ופעם אלמוני. והעיקר שאין ריב ומחלוקת וזה יותר עילוי לנשמה (ענין כה"ח סי' רפ"ד סק"ו). ונפקא מינה, שאם התחיל והתכוון להיות חזן, האם מותר לחבירו, שחיובו גדול יותר, להזיזו? ואילו דברים של בין אדם לחבירו, ויש לזיזה. ויתכן גם, שאם ירצה להיות חזן ולהמתין למנין אחר, שאינו חייב לעשות כן, אם ישב וישקוד על תלמודו, והבן.

עדיפות בהפרשת מעשרות

שאלה: אני עובדת ברוך ה', ומידי חודש אני מפרישה מעשרות. יש לי אחים בישיבות שזקוקים לכסף הזה. ומאידך, יש בבניין שכן שהוא אברך. למי עדיפות ראשונה?

תשובה: עדיף למשפחה, בתנאי שהם לא קונים שטויות - לא טלפון, לא ממתקים, לא עניבות ולא אופניים, אלא רק בגדים ונעליים כפי הצורך. והשאר לאברך בבניין.

ב"עטרת חכמים" לומדים בהתמדה בבין הזמנים, וכולנו מוזמנים.

ועצה טובה להורים ה"ו, להבטיח לילדים מתנה טובה בזכות ההתמדה בבין הזמנים, ובעזרת ה' יתברך לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד.

לבישת חולצה קצרה בבין הזמנים

שאלה: ידוע שכבוד הרב לא בעד חולצה קצרה לאברכים ובני תורה, אך שאלתי היא, מה הדין בזה בימי בין הזמנים?

תשובה: להתלבש כך בטויל, או בנופש, או בצימרים וכיוצא בזה, אין זה נורא כלל, וזה חלק מההתפרקות בקדושה. אבל כל עוד נמצאים בבית המדרש או בבית הכנסת, ובשכונה התורנית שלנו, חבל לשנות. ויתכן שדבר זה יפריע במשך השנה, והבן.

עבודה לבחורי ישיבות בבין הזמנים

שאלה: האם מותר לבחורי ישיבות לעבוד בבין הזמנים? ואם כן, באיזה עבודות?

תשובה: אסור בהחלט! עד החתונה, רק תורה ויראת שמים. גיל הרווקות הוא גיל מסוכן, ואין לעשות כלום.

יש בית מדרש לבין הזמנים, וזה מצוין. ואם תרצה תבוא אצלנו.

לגדל תוכי בבית

שאלה: הילדים רוצים לגדל תוכי בבית, האם יש עם זה בעיה הלכתית?

תשובה: אין בזה בעיה, במידה ויודעים להשתעשע איתו על פי ההלכה. אולם יש להזהר שלא יאכלו בני הבית לפני שנותנים לתוכי לאכול, והתוכי לפני כולם! וגם לדעת שבשבת התוכי מוקצה, ואסור לטלטלו. וגם לדעת, שיש להזהר שלא יהיה בבית ריח רע של צואה מהתוכי, שאם כן יהיה אסור

לימוד פרקי אבות והלכות ביקור חולים בתשעה באב

שאלה: מה הדין ללימוד בתשעה באב פרקי אבות, האם הדין הוא כמו באבל שמותר (עי' ילקוט"י, וכן בחזו"ע חכמות ח"ב)? והאם ישנם משניות שצריך לדלג, משום שאינם של מוסר? ומה הדין ללימוד בתשעה באב הלכות ביקור חולים?

תשובה: כל מה שציינת מותר. ומה שמחזק ביראת שמים ומביא כובד ראש, הרי זה מצוין.

בין הזמנים נועד לצבור כוחות לקראת הזמן הבא

שאלה: האם בבין הזמנים יש בעיה של ביטול תורה?

תשובה: בין הזמנים נוסד על ידי גדולי ישראל וראשי הישיבות זיע"א. וזמן זה הוא קודש לאברכים היקרים שלנו ולבחורי הישיבות, כדי לתת להם הפסקה ומנוחה, וצבירת כוחות לזמן הבא, בעזרת ה' יתברך.

וידוע מהגר"א והתפארת ישראל על המשנה באבות, שהתורה נקנית במיעוט שיחה, שזה חיובי מידי פעם להרגע, לפטפט מעט ולקבל כוחות, בבחינת "פיטטיא דאורייתא טבין" (עי' ירושלמי סוף ברכות). אלא שבשלחן ערוך (סי' רל"א) מפורש שיש לכוין לשם שמים, ע"ש.

ומכל מקום בודאי שצריך להזהר שלא לבטל את הזמן כשאין צורך בכך, ולאחר המנוחה או הטיול או המשחקים, יש לחזור ללימוד התורה בהתמדה עצומה. וזאת כדי שלא נהיה חס ושלום כמו אותו תנא שנמשך אחר היין והרחיצה, ושכח את תלמודו (עי' שבת קמ"ג). ורבינו הסטייפלר זיע"א העיד על עצמו, שהוציא את הספר "שיעורין של תורה", בזכות הלימוד של בין הזמנים.

ברוך ה', ישיבות וכוללים רבים עושים לימוד מיוחד לבין הזמנים עם מלגות טובות. וגם

המשך מעמ' 1

שלו (ענין בינה לעיתים לרוח נח), וכידוע, שרבינו החפץ חיים כשהיה מתבודד ועוסק במוסר, היה מספיד את עצמו שהוא ממש מת ועושים לויה וכו' (ענין שאל אביר ויגד). וגם בנתינת צדקה לכוון מטבע ראשון להקמת שכינתא מעפרא ומטבע נוסף כפי בקשותיו.

וזה עיצומו של יום תשעה באב להרגיש אני מת ממש, וזה לא פותח פה לשטן חס ושלום. ובזה מכון להקמת שכינתא מעפרא ומשמח את ה' יתברך (ענין מסולת ימים סוף פרק י"ט). והלוואי שנוכח לכך, ויהפך לששון ושמחה, אמן ואמן.

מת ממש, ובזה מוסיף ועולה באהבת ישראל ומתקן עוון שנאת חנם ומוסיף בקדושה ובצניעות ומתקן את הפריצות וחילול השם, הרי זה מקרב את הגאולה באמת, ואשרי ואשרי חלקו.

ובגמרא (ברכות ה). כתוב: "אמר רבי שמעון בן לקיש לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה... אם נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה". וביאר המהרש"א, יזכור שיצר הרע רוצה להורגו.

ויש פירוש נוסף כפשוטו, יזכור שימות ויהיה בקבר ומודעות ברחובות "פלוגי מת" וכולם בוכים, ממש ככה להמחיש את טכס הלוויה

מת. ע"ש. וזה עבודה גדולה בתענית תשעה באב לחשוב כן ולתפוס העיקר ולהתפלל מעומק הלב עם תיקון העוונות שבעוונותינו הרבים בגללם נרחב בית המקדש ואוי לנו ביום הדין.

והרמב"ם (רי"ט פרק מהלכות יסודי התורה) כותב: "כל בית ישראל מצווין על קידוש השם הגדול הזה, שנאמר 'וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל' (ויקרא כ"ב, כ"ג). ומי שנהרג ולא עבר הרי זה קידש את השם ברבים, והרי זה כמניעת יוסף הצדיק עצמו מאשת רבו" ע"ש. והיום יום תשעה באב הרי זה יום של חילול השם שעדיין שכינתא בגלותא וחסר כבוד שמים (ומפורש כן בלוח חיים סימן תקפ), והתופס את העיקר ומרגיש עצמו כאילו

בשביל הבת שלך האלק בוקר

נצלו את הימים
האחרונים להרשמה
לבית החינוך וגני
הבנות 'בנות חיל'

חינוך בנעימות וברוגע

רמה לימודית גבוהה ומקצועית

צהרון עד השעה 17:00

הרישום לתלמידות מגן מרום מרום חובה ועד כיתה ד'
(ילידי 2016 ועד 2022)

לקביעת ראיון, חייגו:

03-50-111-55
052-715-0944

אחת לשבוע,
הרב שליט"א מוסר שיעור
שבועית לבנות החיל

חברת בנות חיל

לגננות
בבית

אלפי הורים משתוקקים לזה
אתה יכול לזכות בזה

בנך יתחנך בתלמוד התורה
'בני תורה', השוכן בבניין בית
מדרשו של מורנו הרב חיים
רבי שליט"א

לקביעת ראיון, חייגו:

03-50-111-55
052-715-0944

ימים אחרונים לרישום

לכיתות הגן, כמו גם לכיתות הגבוהות יותר
הרישום לתלמידים מגן מרום מרום חובה ועד כיתה ו'
(ילידי 2014 ועד 2022 לתלמידים)

תלמוד-התורה מיועד למשפחות בני תורה, המחזיקות בתקשורת כשרה

תלמוד-התורה הנודע המתנהל בהכוונתו
האישית של מורנו הרב חיים רבי שליט"א,
המבקר לפחות אחת לשבוע בכיתות
הלימוד ופוגש את התלמידים המתחנכים
לפי דרכו החינוכית, מתוך יראת-שמים
טהורה, חינוך של חום ואהבה ללא גערות
וקטשחות, חינוך המצמיח את תלמידיו-
החכמים של הדור הבא

